

Vámos György: Ujjé, újra Szárszó!

2014 május 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Farkasházy Tivadar az egyik kereskedelmi tévében tudatta a világgal és a m?sorvezet? hölggyel – aki maga is meghívottja volt a tavalyi szárszói találkozónak –, hogy az idén nyáron ismét megrendezik, újra összejönnek az önmagukat demokratikus ellenzéknek hívók egy kis tereferére.

Hogy ki állja a számlát, az teljesen mindegy, hiszen nem CÖF-rendezvény lesz, így aztán senkit nem érdekel, kinek a pénzéb?l finanszírozzák az összejövetelt. Különben is, Farkasházy és családja a saját telkére azt hív meg, akit akar, és annyiért, amennyiért!

Ahogy azt a tavalyi találkozóról készült felvételeken is látni lehetett, a jelenlév?k közül sokuknál fért volna bele, hogy szponzorálják az összejövetelt. Kíváncsian várom, kik lesznek az idén a meghívottak, és mir?l fog szólni a találkozó, hiszen Orbán Viktor maradt a miniszterelnök , annak ellenére, hogy Konrád György tavaly elég határozottan beszélt. Mit is mondott? „Az egyiknek kell fognia a kormányt, míg a másik tapos, de vele egyeztetve tapos, nem pedig ellene.” Nos, Konrád ötlete nem jött be, hiszen Mesterházy és Bajnai tandemje nem m?ködött. Mégpedig annyira nem, hogy most már teljesen külön indulnak az európai parlamenti választáson.

Gyurcsány pedig, aki ugyan ott volt Szárszón, de nem engedték megszólalni, végül frakció nélkül maradva került be a parlamentbe. Heller Ágnes tavaly úgy fogalmazott, „A szabadságot ingyen kaptuk a rendszerváltáskor, ami ingyen van, azt nem becsüljük meg. Ennek az árát pedig most fogjuk megfizetni.” Igen, igaza lett, hittek abban, hogy változtatni kell, és akkor sikerülni fog, de hinni nem elég. Heller azt is mondta, „mi nem trafikot akarunk kapni, hanem egy olyan országot, ahol békében lehet élni”. Heller Ágnes mindig is törekedett arra, hogy békében éljen; el?ször elege lett a cionizmusból, aztán a sztálinizmusból, majd a kádárizmusból, végül úgy érezte, el akar menni innen. Akkoriban egy házban lakott Aczél Györggyel, aki közbenjárt, hogy lehet?séget kapjon erre, így meg sem állt Ausztráliáig. Mérai Tibor, aki 1956-ban szintén elhagyta az országot, úgy, hogy korábban Koreát méltatta, végül Franciaországban kötött ki. Néztem, ahogy állt a pulpituson, de csak arra tudtam gondolni, hogy szánalmas. Nem az id?s kora tette azzá, hanem a mondanivalója. Ahelyett, hogy arról beszélt volna, miért nem a Szovjetunióba disszidált.

Nem tudom megérteni azokat, akik a m?velt Nyugatról rendszeresen kritizálták és kritizálják napjainkban is Magyarországot. Semmi nem jó, ami nem az ? általuk elképzelt demokráciát jeleníti meg. Ezek a demokráciáért küzd?k, illetve koalíciós partnerük, az SZDSZ – amely csak adósságot hagyott hátra – választották meg a karhatalmista Horn Gyulát miniszterelnökké. 2002-ben a Fidesz azt hitte az els? forduló után, hogy már a kezében

a hatalom, azonban a második fordulóban kiénekelték a sajtot a szájából. Pokorni fájdalmasan volt kénytelen gratulálni az új gy?ztesnek, az MSZP-nek, amely ismételten az SZDSZ-szel alakított koalíciót. A kormány élére egy D-209-es fed?nev? miniszterelnök került, hogy rövid regnálását követ?en kiüssék majd onnan. Farkasházy Tivadar az utóbbi id?ben többször utalt arra, hogy a tavalyi találkozó vendégeinek (akik valószín?leg megegyeznek majd az idei találkozó vendégeinek jelent?s részével) többségét üldözték 1990 el?tt. Az igazság azonban inkább az lehet, hogy a szárszói társulat számára – leszámítva azokat az éveket, amikor elvbarátaik voltak hatalmon – nem volt olyan magyar kormány, amely elfogadható lett volna. Ha ?szinték akarunk lenni, el kell ismernünk, a kormányok követhettek el hibákat, hoztak olyan döntéseket, amelyek nem mindenkinek tetszettek, de ez az önmagát demokratikus ellenzéknek nevez? társulat négy, majd nyolc éven keresztül nem tudta megoldani sem a cigányügyet, sem az antiszemitizmus, de legf?képpen a szociális egyenl?tlenség problémáját. Ezért nem tudják elviselni, hogy most ismét ellenzékb?l kerülnek ellenzékbe. Mások meggazdagodását könnyen észrevették, de arról, hogy közülük hányan lettek milliomosok, milliárdosok, soha nem esett szó. Tényleg, Farkasházy úr, mi történne akkor, ha meghívna néhány Önökt?l eltér?en gondolkodót Szárszóra, akik feltennének néhány kérdést, mondjuk Konrád Györgynek, vagy akár a tavaly el?ször meghívott Lendvai Pálnak? Önökt?l azonban nem lehet kérdezni. Önök nem hajlandók vitába bocsátkozni, még akkor sem, ha Heller Ágnes azt hangoztatta (nagyon helyesen!) tavaly Szárszón, hogy „mindenkinek meg kell tennie azt, amit tud”. Ebben maximálisan egyetértek vele. Sokkal egyszer?bb rárontaniuk Szakály Sándorra, aki rögtön bocsánatot kért kijelentéséért az egyik kereskedelmi televízióban, de ez sem volt elég.

A végére hagytam az úgynevezett „titokzsidóság” kérdéskörét. Ha nekik valami nem tetszik, azonnal kinyilvánítják, hogy fokozódik az antiszemitizmus Magyarországon. Ilyenkor körbeírják, hogy üldözöttek voltak, gondosan vigyázva arra, egyértelm?en ne hangozzék el: magam is zsidó vagyok! Néhányan vannak csak Önök között, akik nem rejtik véka alá életük tragédiáját, a Soát, de mégsem próbáltak bekapcsolódni az elmúlt huszonnégy évben a Mazsihisz munkájába. Zsidóságuk kimerült abban, hogy id?nként egy-egy kulturális összejövetelen, nagy nyilvánosság el?tt rémisztgették a jelenlév?ket a magyar zsidóságra leselked? veszedelemmel, de a Hitközség mögé mégsem álltak be, hogy segítsék munkáját. Sokkal egyszer?bb volt rátenni a jobboldali médiumokra a pecsétet, és kijelenteni: én oda be nem teszem a lábam, én ott nem nyilatkozom. Így aztán nem is tudhatják meg a valóságot. Nem tudhatják, hogy az elmúlt héten Zinner Tibor jogtörténész És elindult a vonat címmel egy egész oldalas visszaemlékezést írt családja tragédiájáról annak kapcsán, hogy hetven évvel ezel?tt megkezd?dtek a deportálások. Az írás nem mellékesen a Magyar Hírlapban jelent meg. Most pedig, a következ? szárszói találkozó el?tt javasolnék valamit a leend? vendégeknek: jó lenne, ha most, amikor semmiféle el?zetes jó tanács sem segített, az Összefogás hiába próbált a tandemmel célba érni, tehát most a kesergés, és az ördög falra festése helyett inkább arról szólna a disputa, hogyan tudna békében élni magyar a magyarral? Azt hiszem erre volna most a legnagyobb szükség.

Vámos György – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló